

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 26.

Eyvende Session.

15de Møde.

Mandagen den 17de December.

(Fortsat.)

S. M. Petersen (fortsat): Den ærede Forslagsstiller yttrede ved første Behandling, at det ikke kunde være hensigtsmæssigt at indføre en sliq Ændring i Loven, fordi den derved let kunde komme til at gjælde paa en Tid, da den var unødvendig, og det var dog ikke Meningen med Loven. Imidlertid har den ærede Forslagsstiller selv besvaret dette, da han indbragte Lovforslaget, idet han yttrede, at det jo ikke paalægger Communerne nogen Pligt, men blot giver dem en Tilladelse. Dersom det var en Pligt for Communerne, som derved paalagdes dem, saa skulde jeg ikke have stillet Forslaget, men da det kun er en Bemyndigelse, der gives dem, saa forekommer det mig, at der her ved at vedtage eller forkaste dette Ændringsforslag kun er Spørgsmaal, om man har Tillid til Communalbestyrrelserne eller ikke. Har man Tillid til dem, saa forekommer det mig, at man meget godt kan vedtage Forslaget, og har man det ikke, troer man ikke, at en Communalbestyrelse bedst kan indsee Communens Trang, saa er det en anden Sag. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget og at afvente, hvad der muligen fra andre Sider kunde blive udtalet for eller imod samme.

Indenrigsministeren: Jeg skal ganske kort forelægge det ærede Thing de Grunde, hvorpaa jeg støtter den bestemteste Modstand imod dette Forslag. Det gaaer for det Første ud paa at forrykke den hele communale Lov-

givning i en meget betydelig Grad, og gaaer navnlig ud paa, at et Sogneforstanderskab ganske uden noget Tilsyn fra den overordnede Communalbestyrelses eller Statens Side kan, naar det finder for godt, sige, at det er Dyrstid og paalægge indtil det Dobbelte af Fattigskatten. Naar man rigtig opfatter, hvad det vilde være for en Myndighed, som blev lagt i den enkelte Communes Haand uden nogen Control, saa vil man see, at ligesom det i sig selv vilde være misligt, saa vilde det hellerikke kunne stemme med Grundloven, som dog gaaer ud paa, at Communal selvstændigheden skal være begrændset ved et vist Tilsyn, hvilket her saldt bort. Dertil kommer, at hele Bestemmelsens Charakter forrykkes ved at gjøres blivende; den har nemlig sin Grund i Dyrstiden, en Tid, som man desværre kan forudsee ikke vil kunne udjevne sig i det næste Aar, hvorfor jeg heller ikke har erklæret mig imod den Udvidelse, Loven har faaet fremsfor i forrige Aar, men som dog ingenlunde kan betragtes som vedvarende.

Hasle: Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nummer 1 og 3 skal jeg kun henholde mig til, hvad der er yttret af den ærede Indenrigsminister og hvad jeg har yttret ved 1ste Behandling. Med Hensyn til Forslaget under Nummer 2 maa jeg bemærke, at jeg troer det kunde være rigtigt, at det blev vedtaget som en Omredaction, idet der i Lovforslaget staaer „for indeværende Aar“, og Loven skal gjælde for 2 Aar; jeg mener, at dette kun maatte betragtes som en Redactionsforandring.

S. M. Petersen: Den høitærede Minister er ved at vinde en Krænkelse af Grund-